

Pplk. Perré a por. Suire: Le baptême du feu des chars légers. La défense de la forêt de Retz (Mai-Juillet 1918). (Ohnivý křest lehkých tanků. Obrana lesa Retz v květnu-červenci 1918.)

Historická studie činnosti několika čet tanků při obraně lesa Retz těsně na východ od Villers Cotterets proti útokům armády německého korunního prince roku 1918. Zde bylo po prvé užito lehkých tanků Renault F. F. (tanky kulometné o váze 6.5 t a tanky dělové 7 t).

Por. Lombard: Essai sur une méthode de tir fictif pour mortier. (Úvahy o metodě fiktivní střelby minometné.)

Princip znázorňování dopadů je stejný jako u všech podobných metod fiktivní střelby: rozptyl je určován čísly, vytahovanými z „osudí“, které obsahuje 100 čísel, odpovídajících obrazci rozptylu při 100 ranách na daný cíl. Rozdíl oproti metodám „pokojným“ je jen ten, že se dopady znázorňují a pozorují v terénu ve skutečné dálce.

Kpt. de Linarès: Le nouveau règlement d'Infanterie. (Nový cvičební řád pro pěchotu.)

Zdokonalení výzbroje pěchoty a prostředků bojových metod jiných zbraní vy-
nutily si přepracování Cvičebního řádu pro pěchotu z r. 1928. Prozatím byl vydán
2. díl C. R. Boj. Autor článku uvádí rozdíly.

Nový předpis udává podrobně způsoby, kterými může pěchota dosáti nejsilnější palby. V útoku přibýlo široké použití zbraní se strmou drahou; v obraně logičtější organizace soustavy paleb a důležitost palebných soustředění; v obou druzích boje využití mechanických prostředků k zásobování střelivem a k rychlému přemísťování těžkých zbraní přímo na bojišti; účelnější koordinace paleb, zdokonalení střeleckých metod, důkladná znalost technických možností různých zbraní.

Více místa má analýza vlastností terénu a význam jeho členění.

V manévru zdůrazňuje akce boční, v boji útočném často za podpory ÚV. Konečně zdůrazňuje se obrana proti ÚV., proti BChL a proti letadlům.

Zjednávání dotyku, přibližování. U předvoje změněno názvosloví: místo sled průzkumný a sled bojový zavedeny názvy sled čelní a sled záložní, které se po zjednání dotyku stanou přirozeně sledem útočným a zálohou. Čelní sled předvoje je tedy členěn do hloubky a může splnit všechny úkoly, připadající pěchotě za přibližování a zjednávání dotyku. Velitel pluku je zásadně u předvoje, i kdyby sestával jen z jednoho praporu. Mluví se o přibližování jednotek motorizovaných.

Útok. Roty 1. sledu se člení v „útočný sled“ (místo starého „sledu palebného“) a „posily“, ježto „palebný sled“ skrývá v sobě jistou snahu po nehybnosti. Východiště už není čarou, nýbrž pásmem terénu, jehož přední okraj musí být jasně určen. Na tomto pásmu jsou jednotky, palebné základny, pozorovatelny, Ú. V. atd. (Pojem se přibližuje německému „Bereitstellung“). Velitel vytýčí postupné etapy svého manévru cíli, které odpovídají palebným základnám, nezbytným pro provedení manévru. Každý velitel musí býti vždy pohotově dodat palby na svých křídlech, nebo zasadit svou zálohu do místa průlomu za účelem bočného jeho rozšíření. Počáteční palebná základna zřizuje se obyčejně u praporu pod velením velitele doprovodné rot. Útok není podporován jedinou palebnou základnou (a proto nelze mluvit o jejím přemísťování), nýbrž několika za sebou ležícími palebnými základnami, event. i novými základnami bočními, vytvořenými během postupu. (Příznačné pro logiku latinského myšlení.)

Postup střídáním pohybu a palby se podnikne jen tehdy, nelze-li využít palby neutralizační (děl., paleb. základny), protože je velmi nejistý a má za následek velké ztráty, není-li ještě nepřátelská sestava rozvrácena.

Bojuje-li pěchota společně s ÚV., tvoří se smíšené skupiny, kterým velitel divise určuje velitele a úkoly. Velitelem je zpravidla velitel p. pluku a skupina čítá pluk s jedním, někdy dvěma prapory tanků.

Obrana. Zdůrazňuje se obrana proti ÚV. Hlavními činiteli této obrany jsou překážky a hloubka postavení. Zbraně pěchoty jsou rozloženy mezi předním a zadním okrajem, ale toto uclnění nesmí překážet možnosti palby většiny zbraní do hlavní palebné přehrady. Hloubka postavení se počítá asi 1500 m, do kteréžto hloubky se může včlenit prapor v obraně. Je-li větší, pak prapory 1. sledu nesahají až na záhybné pásmo. Manévru palbou v obraně věnuje se velká pozornost. Novou část tvoří kapitola o dočasných smíšených skupinách (pěchota a těžké zbraně), vyplývajících za společných úkolů nebo z decentralisace úkolů nebo z decentralisace prostředků.

Č. 554, listopad.

Plk. de Gaulle: Napoléon. (Výňatek z knihy „La France et son armée“ — vydáno u Plona, Paříž.) Vítězný let svádí Napoleona k plánům stále ctižádostivějším, až nepoměr mezi cílem a prostředky překoná i jeho genia. Na straně nepřátelské pracují porážky k odporu stále vzrůstajícímu.

Autor podává znamenité charakteristiky N. maršálů a analyzuje příčiny jejich úspěchů válečných. Věnuje pak několik stránek charakteristice Napoleonovy operační metody a líčí pozvolný rozklad.

Pplk. Camps: *Note sur la représentation pratique du terrain.* (Poznámka o praktickém znázorňování terénu.) Autor navazuje na článek z červnového čísla R. d'I. o perspektivním plánu.

Npor. v zál. Vassal: *Une bataille vue par Fabrice* (22.—24. Mars 1918). (Bitva viděná očima Fabriciovým.) Dramatické líčení bitevních dojmů očitého svědka a účastníka bojů za velké ofensivy, kterou Němci zahájili v březnu 1918, na západní frontě.

Mjr. Z.: *La „Guerre des Chars“.* (Válka tanků.) Recenze druhého rozšířeného a opraveného vydání známé knihy generála Eimannbergra: *Der Kampfwagenkrieg.*

Kpt. Linares: *Le nouveau Règlement d'infanterie* (I. část.) (Nový Cvičební řád pro pěchotu.) Autor seznamuje čtenáře s částmi, týkajícími se výcviku: jeho organisace, rozdělení látky, vedení atd.

V kronice knih je zajímavá recenze knihy mjra gšt. Courbise o Schlieffenovi a německé strategii: „Le comte Schlieffen organisateur et stratège“ (Berger Cevrault), k níž napsal duchaplnou předmluvu generál Daille, jistě kompetentní znalec Schlieffena, neboť už v roce 1914 jako kapitán napsal: „Essai sur la doctrine stratégique allemande d'après la bataille de Cannes“.

Autor knihy dokazuje, že není možné provést nějakou synthesu „schlieffenovské doktriny“, protože Schlieffen sám neustále měnil svůj názor na základní prvky toho, co bylo jeho následovníky pojmenováno schlieffenovskou strategií. P—k.

PEŠADISKO-ARTILERISKI GLASNIK. Roč. VI, svazek 31 (5), září-říjen 1938.

Redakce: O petnaestogodišnjici rodjenja Njegovog Veličanstva Kralja Petra Drugog. (O patnáctém výročí narození J. V. krále Petra II.)

Úvodní článek, jenž obsahuje hold redakce i čtenářů „Peš. art. glasnika“ J. V. králi Petru o jeho patnáctých narozeninách.

Kpt. II. tř. Antun L. Sekelj: *Jedno mišljenje o upotrebi bacača u ravnici.* (Názor o použití minometů v rovině.)

Jugoslavie není jen zemí hor, ale i nepřehledných rovin, jako je na př. Banát. Proto její velitelé věnují též pozornost principům použití zbraní v tomto terénu. Když byl autor vylíčil charakteristické zvláštnosti roviny a rozebral její přednosti a hlavně nevýhody, popisuje její vliv na taktické a technické použití minometů. Usnadňuje-li rovinatý kraj přehlednost a viditelnost — zejména na jaře, na podzim a v zimě — umožňuje tím i přesnost střelby. Tak četa minometů ráže 81 mm vz. 1931 může ovládat střelbou úsek pluku (podle jug. Polního řádu nejvýš 3 km). Ostatních modelů minometů s menším dostřelem může být používáno na méně významných částech obranného postavení a využito jejich dostřelu různě tím, že mohou být snadno a rychle zničeny, má-li velitel čtyři — a snad i velitelé družstev — zajištěny dobré podmínky svého pozorování, může být odhalena i tato vlastní zbraň protivníkem, a proto autor doporučuje co největší rozptýlení zbraní po terénu. Při tom ovšem nepopírá, že tato okolnost, vyplývající z vlastností terénu, bude působiti ztěžujícím vlivem na velení, styk, spojení a zásobování.

Ppor. pěch. Neško J. Nedič: *Ratna služba S. S. S. R.* (Polní řád SSSR.)

Podrobný výklad překládaný z originálu, a to z prvních 8 oddílů z celkového počtu 13 oddílů sovětského Polního řádu. V závěru charakterisuje autor údernou

taktiku sovětské branné moci jakožto obecnou a celý předpis prolinající snahu dosíci všemi prostředky, silami a způsoby zničení nepřítele stůj co stůj.

D. K. S.: Beleške o kritici u našoj vojnoj književnosti. (Poznámký o kritice v našem vojenském písemnictví.)

Vycházeje ze zjištění, že polemiky mezi vojenskými autory — a často se značnou dávkou jízlivosti — jsou v Jugoslavii častým zjevem, snaží se autor postavití určité meze a podmínky kritice, jakožto jevu a pojmu, bez něhož není vývoje v theorii ani správné přípravy pro válku. Podstatu její funkce ve vojenském organismu vidí autor v stanovení hranic, do nichž může postupovat jednotlivec, jakožto člen vojenského kolektivu, aby se shodovaly se zájmy a potřebami celku. S vývojem celku souvisí i vojenská literatura a spolu s ní i kritika. Objektivní kritika i po formální stránce dokonalá znamená pokrok, neboť slouží zlepšení, vyzdvihující klady práce a originální přínos autorův, který poslouží celému organismu. Naproti tomu je si autor vědom i nedostatků a škod, které přináší kritika zaujatá, malicherná, příliš hlučná a osobně příkrá.

J. S.

Dělostřelecké.

RIVISTA DI ARTIGLIERIA E GENIO, čís. 10, říjen 1938.

Brig. gen. Umberto Spigo: Per le esigenze moderne artiglierie e procedimenti moderni. (O moderních požadavcích a methodách dělostřelectva.)

V státě s všeobecnou povinností je třeba počítat s tím, že v době mobilisace u dělostřelectva připadne na jednoho aktivního důstojníka šest záložních důstojníků, jejichž odborná příprava na válečnou činnost bude jen povšechná. Uvážíme-li, že z aktivních důstojníků musí být utvořena různá vyšší velitelství a řídicí orgány, je možno počítati s tím, že ani tento poměr nebude dodržen a důstojnické sbory baterií a oddílů budou vytvořeny téměř výhradně ze záložních důstojníků. Záložní důstojníci budou nejen veliteli baterií, ale někdy i veliteli oddílů, a to v počátcích válečného konfliktu, které mohou rozhodnouti o konečném výsledku války.

Je nutno uvážit, zdali nynější metody použití i střelby dělostřelectva odpovídají schopnostem tohoto hlavního kádru důstojníků dělostřelectva a uspokojí požadavky rychlé války.

Poté se autor zmiňuje, že v nynější době u dělostřeleckých pluků, zvláště na střelnicích, převládá péče o aplikaci nauky o střelbě a vedení palby nad každou jinou činností, ačkoli požadavky moderní rychlé války vyžadují hlavně rychlého manévru dělostřelectva, t. j. rychlého zaujímání a změny palebného postavení, činnosti velitelských orgánů, spojení, pozorování atd. Po této stránce bude prý nutno zjednat nápravu, a to hlavně u záložních důstojníků. Bude nutno je pečlivě školit v rychlém manévru dělostřelectva a v rychlé střelbě na pohyblivé cíle, neboť pro eventuální pozdější posílení válku budou mít tito důstojníci dostatečnou praxi ve střelbě z počátečních pohybných operací.

Využití značně zvýšeného dostřelu a požadavek rychlého zásahu dělostřelectva bude vyžadovat jednak modernisace spojení, t. j. nahrazování drátového spojení radiofonii, jednak posunutí dělostřeleckých pozorovatelů do prvního sledu pěchoty. Velmi častým zjevem bude řízení dělové palby styčnými důstojníky.

Dělostřelecké pozorování v nejšířším slova smyslu, t. j. vyhledávání, zjišťování a označování cílů a pozorování i hlášení výsledků střelby bude hlavním problémem moderní pohybné války.